

अवधिः, पुं, (अव + धा + कि ।) अवधानं । सीमा ।
कालः । (“अथ चेदवधिः प्रतीच्यते” इति भा-
रविः ।) विलं । इति विश्वमेदिन्यौ ॥

अवधीर, त्, क, अवध्यायां । (अदन्त + चुरा०-
उभय०-सक०-सेट् ।) अवधीरयति । आवधीरयत्
साधुमसाधुः । इति दुर्गादासः ॥

अवधूतः, पुं, (अव + धू + क्तः ।) सद्भासाश्रमी ।
तद्विधानं सद्भासशिष्ये द्रष्टव्यं । तद्देदा यथा ।
देयुवाच ।

“द्विविधावाश्रमी प्रोक्तौ गार्हस्थ्यो भेदकस्तथा ।

किमिदं श्रूयते चित्रमवधूतास्तुविधाः ॥

एतद्देदितुमिच्छामि तत्ततः कथय प्रभो ।

चतुर्विधावधूतानां लक्षणानि विश्लेषतः ॥

सदाशिव उवाच ।

ब्रह्ममन्त्रोपासका ये ब्राह्मणक्षत्रियादयः ।

गृह्याश्रमे वसन्तोऽपि ज्ञेयास्ते यतयः प्रिये ॥

पूजाभिषेकविधिना संस्कृता ये च मानवाः ।

शैवावधूतास्ते ज्ञेयाः पूजनीयाः कुलार्चिते ॥

ब्रह्मावधूतः शैवाश्च साध्यामाचारवर्तिनः ।

विदधुः सर्वकर्मणि शश्वदीरितवर्त्मना ॥

विना ब्रह्मार्पितञ्चेत तथा चक्रार्पितं विना ।

निषिद्धमन्नं तोयञ्च न गृह्णीयुः कदाचन ॥

ब्रह्मावधूतकौलानां कौलानामभिषेकिणां ।

प्रागेव कथितो धर्मश्चाचारश्च वरानने ॥

ज्ञानं संन्यासनं पानं दानञ्च दाररक्षणं ।

सर्वसागममार्गेण शैवब्रह्मावधूतयोः ॥

इति महानिर्व्याणतन्त्रे १४ उक्तासः ॥*॥ अन्यच्च ।

शङ्कर उवाच ।

“गृह्य देवि प्रवक्ष्यामि अवधूतो यथा भवेत् ।

वीरस्य मूर्तिं जानीयात् सदा तत्त्वपरायणः ॥

यद्रूपं कथितं सर्वं सद्भासधारणं परं ।

तद्रूपं सर्वकर्मणि प्रकृत्यादीरवलम्बं ॥

दण्डिनो मुखनं चामावास्यायामाचरेद्यथा ।

तथा नैव प्रकृत्यात् वीरस्य मुखनं प्रिये ॥

असंस्कृतं केशजालमुक्तालम्बिकचोचयं ।

अष्टिमाला विभूषा वा रुद्राक्षानपि धारयेत् ॥

दिगम्बरो वा वीरेन्द्रश्चाथ वा कौपिनी भवेत् ।

रक्तचन्दनसिक्ताङ्गं कुर्याद्भस्माङ्गभूषणं ॥

इति निर्व्याणतन्त्रे १४ पटलः ॥*॥ अपि च ।

“वृकरोटिं विधायश्च काष्ठदण्डं तथा प्रिये ।

परशुस्त्राजिनञ्चैव योगीव धारयेत् सदा ॥

खट्वाङ्गं धारयेद्योगी वासरूपकवाससी ।

कपाले धारयेच्चन्द्रं चन्दनायैर्विशेषतः ॥

ईशत् पिङ्गलकं वस्त्रं धारयेत् सर्वदा सुत” ।

सुत इति शिवस्य सम्बोधनं ।

सुदर्शनार्थं यच्चक्रं तच्च संधारयेद्गृह्यः ॥

विपक्षौ कमिलञ्चैव मण्डुडिखिमभर्भरान् ।

वादन्यन् डमरं योगी यत्र कुञ्जाश्रमे स्थितः” ॥

इति योगसारे २ परिच्छेदः ॥*॥ अपरश्च ।

“क्षमा दानं तपो ध्यानं बालभावेन शैलजे ।

शिवोऽहं मेरवानन्दो मुक्तोऽहं कुलनायकः ॥

एवं भावपरो मन्वी हेतुयुक्तः सदाशिवः ।

संविदासेवनं कुर्यात् सदा कारणसेवनं ॥

भवेत् साक्षात् स एवैवः शुभरूपो न संशयः” ।

इति निर्व्याणतन्त्रं ॥*॥ किञ्च ।

“ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रः सामान्य एव च ।

कुलावधूतसंस्कारे पञ्चानामधिकारिता” ॥

इति महानिर्व्याणतन्त्रं ॥*॥ अन्यच्च ।

“निर्व्याणमुक्तिमाप्नोति ब्राह्मणो वीरभावतः ।

अवधूतः क्षत्रियश्च महायोगी न संशयः ॥

खरूपोऽपि भवेद्द्वैशः शूद्रोऽपि सहलोकवान् ।

सम्पूर्णफलमाप्नोति विप्रो निर्व्याणतां व्रजेत् ॥

त्रिभागं फलमाप्नोति क्षत्रियो वीरभावतः ।

पादद्वयन्तु वैश्यस्य शूद्रस्य चैकपादकं” ॥*॥

दर्शनाभावधूतानां प्रत्येकं नाम प्रागुक्तमिदानी-
मपि तेषां प्रधानत्वेनाङ्गीकारार्थं संज्ञाकथनार्थं
लक्षणविशेषमाह ।

“अवधूतस्य चाख्यानं गृह्यञ्च पर्वतात्मजे ।

वनारण्ये भारती च गिरिस्थे हरिदेव च ॥

एकस्थाने तु संस्थित इष्टध्यानादिकचरेत् ।

यो मन्त्रदानं तपसा सवनः परिकीर्तितः ॥

स्वस्तकेशो जटाजूटः सदा वातुलवद्भवेत् ।

अन्तर्यामी महावीरोऽरण्यसंज्ञश्च शैलजे ॥

नानाशस्त्रेभ्यो यो विज्ञो नानाकर्मविशारदः ।

सदेष्टदेवीभावेन भावयेद् यो हि चाबलां ॥

स एव भारतीवीरो महाज्ञानी जितेन्द्रियः ।

सदोर्द्धवाज्यो वीरो मुक्तकेशो दिगम्बरः ॥

सर्वत्र समभावेन भावयेत् यो नरोत्तमः ॥

इष्टदेवीं विना नास्ति स गिरिः परिकीर्तितः ॥

नानादेशेषु पीठेषु क्षेत्रेषु तीर्थभूमिषु ।

भ्रमणं कुरुते नित्यं कुर्याद्यत्नेन पूजनं ॥

देवतायाः सदा ध्यानं श्रीगुरोः पूजनं तथा ।

अन्तर्यामिणे यो निष्ठः स वीरः हरिरेव च ॥

अवधूताश्रमे देवि । यस्य भक्तिः सुनिश्चला ।

तस्य तुष्टा भवेत् काली किं न सिद्ध्यति भूतले ॥

अवधूतं समालोक्य शुभं भवत् पूजनं चरेत् ।

शक्तिः पञ्चतन्त्रानि यत्नेनैव निवेदयेत् ।

अशक्तः परमेशानि भक्तिः परितोषयेत्” ॥

इति निर्व्याणतन्त्रं ॥*॥ अपि च ।

“भक्तावधूतो द्विविधः पूर्णापूर्णविभेदतः ।

पूर्णाः परमहंसाः परिब्राह्मणः स्मृतः ॥

क्षतावधूतसंस्कारो यदि स्याज्ज्ञानदुर्बलः ।

तदा लोकालये तिष्ठन्नात्मानं स तु शोधयेत् ॥

रक्षन् स्वजातिचिह्नञ्च कुर्वन् कर्मणि जेवलं ।

सदा ब्रह्मपरो भूत्वा साधयेज्ज्ञानमुत्तमं” ॥

इति महानिर्व्याणतन्त्रं ॥*॥ अपि च ।

“अवधूतः शिवः साक्षादवधूतः सदाशिवः ।

अवधूती शिवादेवी अवधूताश्रमं गृह्य ॥

चतुराश्रमिणां मध्ये अवधूताश्रमो महान् ।

अवधूतश्च द्विविधो गृहस्थश्च चितानुगः ॥

सचेलश्चापि दिग्वासा विधियोनिविहारवान् ।

सदारः सर्वदारश्चाष्टहासो दिगम्बरः ॥

गृह्यावधूतो देवेशि द्वितयस्तु सदाशिवः” ।

इति मुखमालातन्त्रे २ पटलः ॥*॥ अवधूतस्य

द्योम् तत् सदिति मन्त्रेण कर्मकर्तव्यतामाह ।

“ॐ तत्सन्मन्त्रमुच्चार्य सोऽहमस्मीति चिन्तयन् ।

कुर्यादात्मोचितं कर्म सदा वैराग्यमाश्रितः ॥

कुर्वन् कर्माख्यनासक्तो गलिनीदलवीरवत् ।

यतेतात्मानमुद्धर्तुं तत्त्वज्ञानविवेकतः” ॥*॥

सर्वेषामोम् तत्सदिति निर्देशेन कर्मफलमाह ।

“ॐ तत्सदिति मन्त्रेण यो यत्कर्म समाचरेत् ।

गृहस्थो वाप्युदासीनस्तस्याभीष्टाय तद्भवेत्” ॥*॥

तन्मन्त्रप्रियमायकर्मणः सम्पूर्णत्वमपि ।

“अपहोमप्रतिष्ठा च संस्काराद्यखिलाः क्रियाः ।

ॐ तत्सदिति निष्पन्नाः संपूर्णाः स्युर्न संशयः ॥

किमन्यैर्बहुभिर्मन्त्रैः किमन्यैर्भूरिसाधनैः ।

ब्राह्मणानेन मन्त्रेण सर्वकर्मणि साधयेत् ॥

मुखसाध्यमवाक्यस्य संपूर्णफलदायकं ।

नाख्येतस्मान्महामन्त्रादुपायान्तरमन्त्रिके ॥

पुरप्रदेशे देहे वा लिखित्वा धारयेदितं ।

गेहे तस्य महातीर्थं देहः पुण्यमयो भवेत् ॥

निगमागमतन्त्राणां सारात् सारतरो भवुः ।

ॐ तत्सदिति देवेशि तवाग्रे सत्यमीरितं ॥

चतुर्विधानां तत्त्वानामन्येषामपि वस्तुनां ।

मन्त्रान्यैः शोधनेनानां स्याच्चेदेतेन शोधितं ॥

पश्यन् सर्वत्र सद्रूपं जपन्तु सन्महामनु ।

स्नेहोच्चारः शुद्धचित्तः स एव भुवि कौलराट् ॥

अपादस्य भवेत् सिद्धो मुक्तः स्यादर्शचिन्तातः ।

साक्षाद्ब्रह्ममयो देही सार्धमेनं जपेन्मनु ॥

त्रिपदोऽयं महामन्त्रः सर्वकारणकारणः ।

साधनादस्य मन्त्रस्य भवेन्मृत्युञ्जयः स्वयं ॥

युग्मयुग्मपदं वापि प्रत्येकं पदमेव वा ।

जपेत्तस्य महेशानि साधकः सिद्धिमाप्नुवेत्” ।

इति मन्त्रप्रशंसा ॥*॥ शैवावधूतस्य सर्वकर्म-
नधिकारमाह ।

“शैवावधूतसंस्कारविधिताखिलकर्मणः ।

नापि देवे नवा पित्र्ये नार्षे छान्दोग्येधिकारिता” ॥*॥

अथ परमहंसः ।

“चतुर्णामवधूतानां तुरीयो हंस उच्यते ।

चयोऽन्ये योगभोगाणां मुक्ताः सर्वे शिवोपमाः ॥

हंसो न कुर्यात् स्त्रीसङ्गं न विधत्ते परिग्रहं ।

प्रारब्धमग्नं विहरेत् निषेधविधिवर्जितः ॥

त्यजेत् स्वजातिचिह्नानि कर्मणि गृहमेधिनां ।

तुरीयो विचरेत् क्षौणीं निःसङ्गो निरुद्धमः ॥

सदात्मभावसन्तुष्टः शोकमोहविषवर्जितः ।

निर्निकेतस्तिवृत्तः स्यान्निःसङ्गो निरुपप्रवः ॥

नार्पणं भक्षपेयानां न तस्य ध्यानधारणा ।

मुक्तो विमुक्तो निर्द्वन्द्वो हंसाचारपरो यतिः ॥

इति ते कथितं देवि । चतुर्णां कुलयोगिनां ।

लक्षणं सविशेषेण साधुनां मत्सखपिणां ।

एतेषां दर्शनात् स्पर्शादालापात् परितोषणात् ।

सर्वतीर्थफलवाप्तिर्जायते मनुजभूषणम्” ॥

इति महानिर्व्याणतन्त्रं ॥

अवधूतः, त्रि, (बध्ममर्हति, यत्, ततो नञ्समासः ।)

भारगानहं । बधायोग्यं । अवधूतकवाक्यं । इति

विश्वमेदिन्यौ । यथा,—